

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**, nar. X
státní příslušnost X
zastoupený JUDr. Vladimírem Turkem, advokátem
sídlem Korunní 2206/127, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2024, č. j. MV-17388-3/OAM-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2024, č. j. MV-17388-3/OAM-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím. Domníval se, že je nesprávné a nedostatečně podložené, neboť žalovaný vůbec nerefletoval zásadní důvody, pro které žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany podával. S těmito důvody se řádně nevypořádal, a proto je napadené rozhodnutí nesouladné s pravidly azylové politiky.
3. Žalobce namítal, že jsou v jeho případě dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany z důvodů podle § 12 i podle § 14a zákona o azylu, neboť žalobci hrozí zásadní nebezpečí pronásledování a újmy na zdraví ze strany významných představitelů vládnoucí strany X. Žalobce vzhledem ke svému historickému působení v uvedené politické straně disponuje detailními zákulisními informacemi strany X. Vzhledem ke sporu, který žalobce se stranou má, je více než pravděpodobné, že se jej strana pokusí absolutně umlčet, aby zamezila být jen potenciálnímu riziku prozrazení těchto zákulisních politických informací. V důsledku opakovaného vítězství v parlamentních volbách je strana X nositelem prakticky veškeré moci, a tak je žalobce přesvědčen, že mu hrozí reálně riziko vzniku újmy na zdraví s fatálními následky.
4. Žalobce vytýkal žalovanému, že v napadeném rozhodnutí neposuzoval, jak je země původu žalobce nyní ovlivněna válkou Ruska proti Ukrajině, přičemž polická situace v zemi je nevyzpytatelná.
5. Žalobce dále namítal, že trpí závažnými zdravotními problémy kardiovaskulárního systému, prodělal operaci srdce a nadále musí podstupovat léčbu lymfatického systému, a to z důvodu poškození lymfatické uzliny v průběhu zmiňované operace srdce. Žalobcův zdravotní stav vyžaduje péči specializovaných lékařů, které se v místě původu žalobce nedostává. Ani v tomto ohledu se žalovaný podle žalobce nevypořádal s jeho argumenty.
6. Závěrem žalobce uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR podává ze skutečně oprávněných důvodů, nikoliv účelově, jak se snaží vykreslit žalovaný. Cílem a touhou žalobce je žít v zemi skutečně demokratické, která uznává základní lidská práva a svobody.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný nesouhlasil s podanou žalobou. Ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se jedná o již třetí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce podle žalovaného nepoukázal na žádnou změnu okolností, které by svědčily o hrozbě pronásledování nebo vážné újmy. Žalobce pouze opakovaně popsal své zdravotní problémy, aniž by zmínil jakoukoliv změnu. Ty byly předmětem posouzení již v předchozích řízeních. Zcela nově tvrdil, že je „nacionálem Spojené národní hnutí v X“, nenávidí Rusy a stojí za Ukrajinou, přičemž naznačil, že jeho předchozí výpovědi nebyly pravdivé a nyní chce uvést skutečné důvody, proč opustil X. K tomu žalovaný konstatoval, že se nejedná o změnu okolností nastalou až

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

po pravomocném ukončení řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neboť tyto skutečnosti musely nastat a být žalobci známe již před podáním první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný uvedl, že v X nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Nehrozí ani vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. X ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a umožňuje činnost právníkům osobám, které vykonávají dohled nad stavem dodržování lidských práv. Ohledně žalobního tvrzení, že X je nyní ovlivňována válkou na Ukrajině, uvedl žalovaný, že vycházel ze současného stavu v X, přičemž není možné předvídat další vývoj událostí. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

IV.

Obsah správního spisu

8. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
9. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 7. 8. 2018. Jako důvod k jejímu podání tehdy uvedl obavu z uvěznění nebo zabití kvůli nesplácení peněz, které byly odcizeny z trezoru štábu politické strany X v roce 2016. Rozhodnutím ze dne 21. 2. 2019, č. j. OAM-683/ZA-ZA12-ZA08-2018 žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu v žádné její formě. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2020, č. j. 2 Az 18/2019-31. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2021, č. j. 2 Azs 1/2021-45 odmítnuta.
10. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 20. 5. 2021, a to ze stejných důvodů, které sdělil již v předchozím řízení. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 8. 2021, č. j. OAM-335/ZA-ZA12-ZA20-2021 bylo řízení o této žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno z důvodu nepřipustnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2022, č. j. 4 Az 30/2021-33, který nabyl právní moc dne 10. 2. 2023.
11. Další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 11. 4. 2024, přičemž v ní vyvrátil všechna svá předchozí tvrzení kromě skutečnosti, že trpí zdravotními problémy. Na území ČR podstoupil operaci srdce, při které došlo ke komplikacím, které je potřeba napravit. O mezinárodní ochranu podle svých slov žalobce žádá z důvodu, že je „nacional“ Spojeného národního hnutí v X. Svou vlast opustil a nechce se tam vrátit, protože tamější současná vláda je proruská, a žalobce nenávidí Rusy, stojí po boku Ukrajiny. Nedorozuměním je v ČR zadržen za krádež.
12. Dne 26. 1. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již jeho třetí v pořadí, a jedná se tedy o další opakovanou žádost podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalovaný dále konstatoval, že v průběhu správních řízení o svých předchozích žádostech o udělení mezinárodní ochrany v letech 2018 a 2021 žalobce uváděl obavy z uvěznění nebo zabití kvůli sporu s významnými

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

představiteli vládnoucí strany X, již byl též významným členem, o splacení peněz odcizených v roce 2016 z trezoru strany ve městě Telavi, a také kvůli snaze činitelů strany o jeho umlčení, neboť jako významný člen měl přístup k informacím ze zákulisí strany. Jako další důvod uváděl zdravotní problémy, neboť byl operován kvůli problémům se srdcem, přičemž došlo k poškození lymfatické uzliny, v důsledku čehož měl žalobce podstupovat další léčbu. Dále prodělal operaci žaludku a měl dermatologické potíže, přičemž se nemohl léčit v X. Žalovaný posoudil důvody další opakované žádosti a provedl srovnání s jeho předchozími tvrzeními. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalobce podle žalovaného opětovně popsal své zdravotní potíže, nezmínil však v tomto směru žádnou změnu. Zcela nově pak tvrdí, že je „nacionálem Spojené národní hnutí v X“, nenávidí Rusy a stojí za Ukrajinou, přičemž naznačil, že jeho výpovědi v předchozích řízeních nebyly pravdivé a nyní chce uvést skutečné důvody, pro které opustil vlast. Tyto skutečnosti však mohl uvést již v rámci řízení o jeho první žádosti, a když je neuvedl, neunesl tak břemeno tvrzení. Podle Informace OAMP – X – Hodnocení X jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023 získala v posledních parlamentních volbách v roce 2020 opětovně většinu vládnoucí strana X. Ani z tohoto hlediska se tak v zemi nic nezměnilo. Při posouzení další opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR vycházel žalovaný z předchozích i aktuálních vyjádření žalobce, z výše uvedené Informace OAMP i z obecně známých skutečností. Žalovaný dospěl k závěru, že od doby, kdy byla posuzována předchozí žalobcova žádost, nedošlo v X k žádné změně, která by ve vztahu k žalobci mohla představovat skutečnost svědčící ve smyslu § 11 odst. 3 zákona o azylu o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo skutečně hrozící vážné újmě. Nebylo zjištěno, že by žalobce splňoval podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Z těchto důvodů žalovaný rozhodl, jak je výše uvedeno.

V.

Právní posouzení věci soudem

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu *pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná; o druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a; nebo o druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

15. Podle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu *podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k brozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.*
16. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 210/2017-23).
17. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný má povinnost zabývat se nejen tím, zda žádost žadatele obsahuje nové skutečnosti či zjištění relevantní pro případné udělení mezinárodní ochrany, ale také tím, zda nedošlo k takové změně situace v zemi původu, která by rovněž mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
18. Nejvyšší správní soud se zabýval i změnou právní úpravy, následkem které došlo k podstatné změně právní úpravy obsažené v zákoně o azylu spočívající v rozlišování mezi (první) opakovanou a dalšími opakovanými žádostmi (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38). Uvedl, že se správní orgán při posuzování všech opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu zabývá stejnou otázkou, zda tu nejsou nové skutečnosti nebo zjištění, které by mohly vést k udělení mezinárodní ochrany. Důvod rozlišování mezi první a další opakovanou žádostí tedy není v okruhu věcných problémů, které se při rozhodování o nich řeší, ale spočívá v tom, že cizinci nadále nesvědčí postavení žadatele o mezinárodní ochranu ani práva a oprávnění s tím spojená.
19. Z uvedeného jednoznačně vyplývá závěr, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí rovněž obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Na tento závěr pak Nejvyšší správní soud odkázal i ve svých dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 6 Azs 15/2019-26).
20. Žalobní námitce, že žalovaný nereflektoval zásadní důvody, pro které žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany podával, nelze přisvědčit. Žalobce z podstatné části změnil oproti svým předchozím žádostem o udělení mezinárodní ochrany odůvodnění nynější další opakované žádosti, neboť nyní tvrdil, že je národním a vztahoval se ke Spojenému národnímu hnutí v X. Toto zcela nové tvrzení odporuje jeho předchozímu azylovému příběhu, podle kterého byl žalobce členem vládní strany X. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně reflektoval povahu nového tvrzení a odmítl jej, přičemž uvedl, že i kdyby byly nově tvrzené skutečnosti pravdivé, muselo k nim dojít již před odjezdem žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

z X a musely mu tedy být známe již před podáním jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Soud v této otázce zcela souhlasí se žalovaným, neboť se nejedná o skutečnost, kterou žalobce nemohl uplatnit v předchozích žádostech a námitku proto neshledal důvodnou.

21. V podané žalobě pak žalobce argumentoval shodně jako ve své první a druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, a sice že mu hrozí vážná újma z důvodu výhrůžek spojených s odcizením financí z trezoru politické strany X. Tyto důvody se nijak neliší od důvodů, které žalobce uvedl už v rámci prvního řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kdy v poskytnutí údajů k žádosti a během pohovoru sdělil, že mu v X vyhrožují členové politické strany v souvislosti s odcizením stranických finančních prostředků, ze kterého jej podezřívají. Z hlediska obav žalobce v souvislosti s odcizením stranických finančních prostředků nedošlo k žádné změně, která by odůvodňovala nové meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ve správním řízení žalobce k tomuto tématu žádné nové skutečnosti neuvedl, a ani v soudním řízení nespecifikoval, v čem konkrétně by tato změna měla spočívat. V této souvislosti soud žádné pochybení žalovaného neshledal, když žalovaný se s těmito tvrzeními již vypořádal v rámci předchozího řízení. Žalovaný se rovněž zabýval tím, zda v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti, přičemž dospěl k závěru, že v zemi původu žalobce nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována žalobcova předchozí žádost ani k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
22. Pokud jde o argumentaci zhoršeným zdravotním stavem, je třeba rovněž uvést, že již v rámci předchozích žádostí o udělení mezinárodní ochrany žalobce poukázal na zdravotní potíže, přičemž žalovaný se v minulosti podrobně zabýval žalobcovým zdravotním stavem a již vzal v potaz i situaci po operaci srdce. Žalovaný se již v dřívějších řízeních zabýval možnostmi a dostupností zdravotní péče v X, k čemuž shromáždil aktuální a adresný podklad, zjistil, že zdravotní péče je v X dobře dostupná, žalobce sám před odjezdem z vlasti zdravotní péči opakovaně využíval, užíval medikamenty a nezmínil, že by mu byla lékařská péče někdy odmítnuta. Žalovaný též vyhodnotil, že soudobý pooperační stav žalobce byl stabilizovaný, bez komplikací, měl tak za prokázané, že žalobce může odpovídající lékařskou péči získat i v X. Tyto závěry potvrdil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 21. 12. 2020 č.j. 2 Az 18/2019-31, kde shledal, že žalovaný postupoval správně, pokud žalobci mezinárodní ochranu neudělil, kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 29. 4. 2021 č. j. 2 Azs 1/2021-45). V řízení o opakované, tj. v pořadí druhé, žádosti pak žalobce uvedl pouze to, že si doléčuje lymfatické a dermatologické potíže, kvůli poškození lymfatické uzliny bude podstupovat lymfodrenáž a má předepsanou mast, což závažné zdravotní okolnosti neindikuje. Tuto argumentaci neopustil ani v další opakované žádosti, resp. v žalobě proti napadenému rozhodnutí. Žalovaný se již v přechodném řízení o opakované, tj. v pořadí druhé, žádosti zdravotním stavem žalobce zabýval, v této souvislosti zajistil i aktuální materiál, ze kterého zjistil, že zdravotní péče ve vlasti žalobce je nadále dostupná, přihlédl též k lékařským zprávám o žalobcově zdravotním stavu, z nichž nevyplýval natolik závažný zdravotní stav, aby byl znemožněn žalobcův transport do vlasti či aby žalobce nemohl v zemi původu absolvovat případnou další léčbu. Žalovaný zdůraznil, že zdravotní stav žalobce je skutečností již dříve posuzovanou, přičemž potíže udávané žalobcem neindikují významné zhoršení jeho zdravotního stavu, které by mohlo odůvodňovat nové věcné posouzení jeho žádosti. Dle soudu tedy žalovaný v souladu se shora citovanou judikaturou v odůvodnění správního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Námitky žalobce nejsou důvodné.

23. Ani v souvislosti s válkou na Ukrajině neuvedl žalobce žádné konkrétní tvrzení, které by svědčilo o naplnění některého z důvodů podle § 12 nebo § 14 a zákona o azylu, v důsledku čehož by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že kvalita žalobních námitek předurčuje kvalitu jejich vypořádání soudem (srov. např.: rozsudek ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2 Azs 113/2016-26 nebo rozsudek ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Protože žalobcova námitka postrádala bližší specifikaci, soud se k ní může rovněž vyjádřit pouze v obecné rovině, a to tak, že soud ve vztahu k žalobci v souvislosti s válkou na Ukrajině žádné azylově relevantní nebezpečí neshledal. Ani žalovanému v tomto směru nelze nic vytknout.
24. Nad rámec pak soud považuje za potřebné připomenout, že za situace, kdy v daném případě byly naplněny podmínky pro postup dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu, tedy pro zastavení řízení o další opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, nebyl zde již prostor pro meritorní posouzení této žádosti. Žalovaný proto v případě žalobce postupoval zcela správně, když znovu neposuzoval naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v jejich jednotlivých formách.
25. Městský soud v Praze na základě výše uvedeného uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o naplnění podmínek pro postup dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v napadeném rozhodnutí odůvodnil.

VI.

Závěr a náklady řízení

26. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** kasační stížnost přípustná podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu.

Praha 13. listopadu 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.